स्वमानसे समालोक्य मुनिश्रेष्ठः स उन्मनाः ।
ध्यायमानो हरिपदं शिवं द्रष्टुं समत्सुकः ॥ ३ ॥
प्रणम्य पितरं भक्त्या कुमारं भ्रातरं ततः ।
जगाम तपसःस्थानात् कैलासाभिमुखो मुनिः ॥ ४ ॥
स्नात्वा च कृतमालायां सम्पूज्य परमेश्वरं ।
भुक्त्वा फलं जलं पीत्वा प्रययौ गन्धमादनं ॥ ५ ॥
ददर्श ब्राह्मणं तत्र वटमूले मनोहरे ।
कटमस्तं ध्यायमानं श्रीकृष्णचरणाम्बुजं ॥ ६ ॥
दीर्घं नग्नञ्च गौराङ्गं दीर्घलोमभिरावृतं ।
निमीलिताक्षं सानन्दं सानन्दाश्रुसमन्वितं ॥ ७ ॥
पाद्मे पद्मेशशेषादिसुरपूजितवन्दिते ।
श्रीपादपद्मे शोभाढ्ये शश्वत्संन्यस्तमानसं ॥ ८ ॥
वाह्यज्ञानपरित्यक्तं योगज्ञानविशारदं ।
शिवस्य शिष्यं सद्भक्तं योगीन्द्राणां गुरोर्गुरोः ॥ ९ ॥
हृत्पद्मे पद्मनाभञ्च परमात्मानमीश्वरं ।
प्रदीपकलिकाकारं ब्रह्मज्योतिः सनातनं ॥ १० ॥
साक्षिस्वरूपं परमं भगवन्तमधोक्षजं ।
पश्यन्तं सस्मितं कृष्णं पुलकाङ्कितविग्रहं ॥ ११ ॥
[1]सद्भावोद्रिक्तचित्तञ्च सद्भावं पुरुषोत्तमे ।
दृष्ट्वा महर्षिप्रवरं देवर्षिर्विस्मयं ययौ ॥ १२ ॥

---

[1] यद्भावत्यक्तचित्तञ्च यद्भक्तं पुरुषोत्तमे । A. T. M.